

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.381 van 12 december 2003
in de zaak A. 110.090/X-10.547.**

In zake : 1. Victor VAN ROY,
 2. Henriette WOUTERS,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat Th. TAFFIJN,
 kantoor houdende te 1700 DILBEEK,
 Ninoofsesteenweg 244

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Victor VAN ROY en Henriette WOUTERS op 10 september 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 31 juli 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende verwerping van hun beroep ingesteld tegen het besluit van 27 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hun de regularisatievergunning wordt geweigerd voor verbouwingen van een bijgebouw bij een café-restaurant op een perceel gelegen te Halle, Kapittel, kadastraal bekend Sectie L, nr. 325 L 8;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 10 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. FRANSSENS die, loco Advocaat T. TAFFIJN verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat W. VERHOEVE die, loco Advocaat S. VAN GEETERUYEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partijen op 29 juli 1999 een aanvraag indienen tot het regulariseren van verbouwingen van een bijgebouw bij een café-restaurant op een perceel, gelegen te Halle, Kapittel, kadastraal bekend Sectie L, nr. 325 L 8; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle op 8 november 1999 de gevraagde regularisatievergunning weigert; dat eveneens de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 27 juni 2000 de regularisatievergunning weigert; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 31 juli 2001 het beroep van de verzoekende partijen tegen het besluit van 27 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, verwerpt; dat dit het bestreden besluit is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat de verzoekende partijen met betrekking tot hun belang bij de procedure in hun laatste memorie het volgende uiteenzetten :

"De (...) artikelen 158 en 159 D.R.O. voor het decreet van 08/03/2002 stelden dat de aanvraag tot regularisatie ten laatste 6 maanden na het voorstel tot vergelijk dient ingediend te worden.

Dit artikel verbiedt echter niet dat er reeds eerder een aanvraag tot regularisatie kan worden ingediend. Deze kan echter niet gunstig worden

beoordeeld onder de toenmalige wetgeving zonder dat verzoekende partijen in het bezit waren van het vermelde certificaat.

Er staat echter geen termijn op het bekomen van een vergelijk en het certificaat. Door het feit dat de minister bij besluit d.d. 31/07/2001 het hoger beroep van verzoekers heeft verworpen, beknót hij de rechten van verzoekers. De vergunning had namelijk positief kunnen beoordeeld worden indien er op dat ogenblik geen beslissing was gevelld. Als de minister op dat ogenblik het hoger beroep van verzoekers nog niet had behandeld of had ingewilligd hadden verzoekers meer kansen op een vergelijk en een certificaat waardoor de bouwwerken hadden geregulariseerd kunnen worden.

Het belang van verzoekers bij de procedure tot nietigverklaring is dan ook zeer duidelijk.

(...).

Het is namelijk vaste rechtspraak van de Raad van State indien het gaat om een regularisatieaanvraag, dat deze aanvraag dient beoordeeld te worden aan de hand van de wetgeving die bestond op het ogenblik van de oprichting van de werken (...).

Het wordt niet betwist dat de werken werden opgericht in de loop voor 29 juli 1999 daar de regularisatieaanvraag werd ingediend op 29/07/1999. De regularisatieaanvraag dient dan ook beoordeeld te worden aan de wetgeving die van toepassing was op dat ogenblik en niet aan de hand van het decreet van 18/05/1999 en haar later aanpassingen.

Op het ogenblik van de oprichting van de kwestieuze bouwwerken en de aanvraag van de regularisatievergunning was het gecoördineerde stedenbouwwet van 1996 van toepassing. De Raad van State heeft reeds meermaals geoordeeld dat op grond van artikel 42 van het gecoördineerde decreet een regularisatievergunning kon worden bekomen (...).

Gelet op het voorgaande maakten verzoekers op het ogenblik dat zij het verzoek tot nietigverklaring bij de Raad van State indienen wel degelijk kans op een regularisatievergunning en was de kans hierop niet a-priori uitgesloten.

Om deze reden beschikten verzoekers op het moment van het indienen van het verzoek tot nietigverklaring en tot op heden wel degelijk over het vereiste belang en is de procedure dus wel degelijk ontvankelijk.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen het volgende uiteenzet :

"Het belang moet (...) bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en het belang kan niet hangende het geding worden verworpen.

Zowel op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing als op het moment van het indienen van het annulatieberoep golden t.a.v. de regularisatievergunningen de artikelen 158 en 159 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij het decreet van 26 april 2000.

(...)

In haar memorie van wederantwoord geven verzoekers toe dat zij geen certificaat zoals vermeld in artikel 159 van het decreet ruimtelijke ordening kunnen voorleggen (zie pagina 3, alinea 7, laatste memorie).

Verzoeksters houden echter vol dat zij wel degelijk een belang hebben bij de vernietiging van het Ministerieel Besluit van 31.07.2001.

Het eerste argument dat zij aanhalen ter staving van deze stelling, is dat de minister de aanvraag had behandeld vóór een vergelijk en vóór het verkrijgen van het certificaat. Deze vroege behandeling zou een gemis aan kans uitmaken.

Uiteraard houdt dit argument geen steek. Indien verzoekers eerst het vergelijk hadden aangevraagd dan hadden zij inderdaad een kans op een daadwerkelijk

vergelijk en op de afgifte van het benodigde certificaat. Doordat er nooit een vergelijk werd aangevraagd, hadden ze geen enkele kans op een certificaat en moest de regularisatieaanvraag in eik geval worden afgewezen.

Verzoeksters hadden aldus bij het indienen van het annulatieberoep op 06.06.2001 geen actueel en zeker belang.

Het tweede argument dat verzoekers aanvoeren is dat indien het gaat om een regularisatieaanvraag, deze aanvraag dient beoordeeld te worden aan de hand van de wetgeving die bestaat op het ogenblik van de werken.

Dit geldt natuurlijk niet voor de procedure tot aanvraag van een regularisatievergunning. De geldende procedure op het moment van de aanvraag dient gevolgd te worden.

Het annulatieberoep is aldus onontvankelijk wegens gebrek aan belang.";

Overwegende dat de bestreden beslissing de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O. zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van de verzoekende partijen in hun laatste memorie niets afdoet aan de vaststelling dat zij op het ogenblik van het instellen van de vordering tot nietigverklaring niet over het vereiste certificaat beschikten; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoekers derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang hadden bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat verzoekers hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerven; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf december 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.